2 Petru

A Doua Epistolă a lui Petru

Text extras din Interliniarul Grec - Român

Biblia ROG

Ediție digitală pentru tipar -- vizitați bibliaapostolica.ro

13/11/2026 08:30:04

CAPITOLUL 1

1:1 Simon Petru, rob și apostol al lui Isus Hristos, celor care au primit împreună cu noi o credință la fel de prețioasă, prin dreptatea Dumnezeului nostru și Salvator Isus Hristos.

1:2 Har vouă, și pacea să *vă* fie înmulțită, în deplina cunoaștere a lui Dumnezeu și a lui Isus Domnul nostru,

1:3 după cum, toate, nouă, dumnezeiasca Lui putere, *toate* cele privitoare la viață și la pietate, *ni le*-a dăruit prin cunoașterea deplină a Celui ce ne-a chemat prin glorie și virtute,

1:4 prin care, prețioasele pentru noi și cele mai mărețe promisiuni *ne*-a dăruit, ca prin acestea să deveniți ai divinei naturi părtași, scăpând de stricăciunea care e în lume prin poftă.

1:5 Și tocmai pentru aceasta deci, toată silința dându-vă, adăugați la credința voastră virtutea, iar la virtute cunoștința,

1:6 și la cunoștință înfrânarea, și la înfrânare răbdarea, și la răbdare pietatea,

1:7 și la pietate iubirea de frați, și la iubirea de frați iubirea.

1:8 Căci acestea în voi existând și înmulțindu-se, nici leneși nici neroditori *nu vă* vor lăsa, în cea a Domnului nostru Isus Hristos cunoștință deplină.

1:9 Căci acela care nu are prezente în el acestea, *e* orb, cu vederea scurtă, și uitării a dat curățirea de vechile lui păcate.

1:10 De aceea, cu atât mai mult, fraților, străduiți-vă ca stabilă a voastră chemare, și alegere, să le faceți; căci acestea făcând, nicidecum nu veți cădea vreodată.

1:11 Căci astfel, din belșug vă va fi dată intrare în veșnica împărăție a Domnului nostru și Salvator Isus Hristos.

1:12 De aceea nu voi neglija ca vouă, în mod continuu, să *vă* întrețin amintirea cu privire la acestea, deși *le* știți, și neclintiți sunteți în actualul adevăr.

1:13 Gândesc însă că e drept, ca atâta timp cât sunt în acest cort, să vă trezesc prin aducere aminte;

1:14 știind că grabnică este îndepărtarea cortului meu, așa cum și Domnul nostru Isus Hristos mi-a arătat.

1:15 Dar mă voi strădui, de asemenea, ca mereu să păstrați voi, după a mea ieșire †, menținerea amintirii +lucrurilor acestora.

1:16 Căci nu mituri iscusit alcătuite am urmat noi când v-am făcut cunoscut, cea a Domnului nostru Isus Hristos putere și venire, ci martori oculari am fost ai măreției Lui.

1:17 Căci El a primit de la Dumnezeu Tatăl cinste și glorie, un glas fiindu-I adresat, un astfel *de glas*, prin prea-măreața glorie: Acesta este Fiul Meu Preaiubit, în Care Eu Îmi găsesc plăcerea.

1:18 Și acest glas noi *l*-am auzit din cer venind, cu El fiind pe muntele cel sfânt.

1:19 Și avem, făcut mai temeinic, cuvântul profetic; la care bine faceți luând seama, ca la o lampă iluminând într-un loc pâclos †, până când ziua va străluci, și Luceafărul va răsări în inimile voastre.

1:20 Aceasta mai înainte de toate cunoscând, că orice profeție a Scripturii în mod singular explicație nu are †.

1:21 Căci nu prin voia omului a fost adusă vreodată profeția, ci prin † Duhul Sfânt fiind adusă, au vorbit *prin El* oamenii sfinți ai lui Dumnezeu.

CAPITOLUL 2

2:1 Dar au venit și falși-profeți în popor; precum și între voi vor fi falși-învățători, care vor strecura secte de pierzare, și pe Stăpânul care i-a cumpărat, Îl reneagă, aducând peste ei o grabnică pierzare.

2:2 Și mulți îi vor urma în pierzări, prin care calea adevărului va fi blasfemiată.

2:3 Și prin sete de câștig, cu seducătoare † cuvinte †, din voi vor face comerț; a căror judecată din vechime nu e inactivă, și pierzarea lor nu dormitează.

2:4 Căci dacă Dumnezeu pe îngerii care au păcătuit nu *i*-a cruțat, ci lanțurilor negurii Tartarului † *i*-a predat, pentru judecată fiind păstrați;

2:5 și vechea lume nu a cruțat, ci pe Noe, al optulea predicator al dreptății l-a păstrat, *când* potopul peste lumea lipsită de pietate a adus El;

2:6 și cetățile Sodomei și Gomorei *le*- a transformat în cenușă printr-o catastrofă condamnându-*le*; un exemplu, celor care aveau să fie lipsiți de pietate, stabilind;

2:7 și pe dreptul Lot, care era extrem de chinuit de cea † a celor nelegiuiți în destrăbălare purtare †, l-a scăpat.

2:8 (căci prin ce vedea și auzea, dreptul *acesta* care locuia între ei, zi și noapte, sufletul *lui* drept, de nelegiuitele *lor* lucrări era torturat);

1:15 † plecare

1:19 † atmosferă murdară
1:20 † „în mod singular explicație nu are”: unii traduc: „în mod personal explicație nu se face”
1:21 † sub puterea
2:3 † oc, atractive și mincinoase
2:3 † discursuri
2:4 † adânc subteran)
2:7 † se referă la „purtare”
2:7 † chinuit de purtarea celor nelegiuiți în destrăbălare

2:9 *înseamnă că* știe Domnul pe cei pioși din ispite † să-*i* scape, și pe cei nedrepți, pentru ziua judecății pentru a fi pedepsiți, să-*i* păstreze.

2:10 și mai ales pe cei care după carne în pofta necurăției umblă, și domniile le disprețuiesc; îndrăzneți, îngâmfați, gloriile nu se cutremură să *le* blasfemieze.

2:11 În timp ce îngerii care în tărie și putere mari sunt, nu aduc împotriva lor înaintea Domnului vreo blasfemiatoare judecată.

2:12 Aceștia însă ca niște necuvântătoare animale, în mod natural născute pentru capturare și stricăciune, în lucrurile pe care nu *le* cunosc blasfemiind, în stricăciunea lor vor fi distruși;

2:13 luându-*și* răsplata nedreptății; plăcere considerând desfătarea de-o zi; *ei sunt* pete și întinăciuni, desfătând-se în înșelăciunea lor, ospătându-se cu voi;

2:14 ochii având-*i* plini de adulter, și neopriți de la păcat; momind suflete neîntărite †; având o inimă antrenată de setea de câștig; *fiind* ai blestemului copii.

2:15 Lăsând cea directă cale, s-au rătăcit, urmând calea lui Balaam *fiu* al lui Bosor, care, plata nedreptății a iubit;

2:16 mustrare însă a avut pentru propria-i nelegiuire, un animal de tracțiune necuvântător, cu un glas de om grăind, a oprit a profetului nebunie.

2:17 Aceștia sunt izvoare fără apă, nori de furtună purtați, cărora negura întunericului în veac *le* este păstrată.

2:18 Căci enormități deșarte pronunțând, momesc cu poftele cărnii, prin destrăbălări, pe cei care cu adevărat † au scăpat de cei ce în rătăcire trăiesc,

2:19 libertate promițându-le, ei înșiși robi fiind ai stricăciunii; căci de cel care cineva e învins, de acela și robit este.

2:20 Căci dacă după ce au scăpat de întinările lumii, prin cunoașterea deplină a Domnului și Salvatorului Isus Hristos, și în acestea iarăși implicându-se sunt învinși, devine *starea* lor de pe urmă mai rea decât cea dintâi.

2:21 Căci mai bine ar fi fost pentru ei să nu fi cunoscut calea dreptății, decât după ce au cunoscut-*o*, să se întoarcă de la cea transmisă lor sfântă poruncă †.

2:22 Dar s-a petrecut cu ei *cuvântul* adevăratului proverb, Câinele s-a întors la propria-*i* vomitătură, și scroafa îmbăiată la tăvălirea în mocirlă.

CAPITOLUL 3

3:1 Aceasta *e* deja, preaiubiților, a doua vouă scrisă epistolă; în ele trezesc gândirea voastră curată prin aducere aminte,

3:2 ca să vă amintiți de cele mai dinainte zise vorbe, prin sfinții profeți, și de porunca Domnului și Salvatorului nostru +dată prin apostoli.

3:3 Aceasta mai întâi cunoscând, că vor veni la sfârșitul zilelor batjocoritori, după propriile lor pofte umblând,

3:4 și spunând, Unde este promisiunea venirii Lui? Căci de când părinții au adormit, toate la fel rămân de la începutul creației.

3:5 Căci ei ignoră aceasta deliberat, că ceruri erau din vechime, și un pământ, din apă; și *acestea* prin apă au fost împreună statornicite prin al lui Dumnezeu Cuvânt,

3:6 prin care lumea de atunci, prin apă fiind inundată, a pierit.

3:7 Însă actualele ceruri și pământ, prin același Cuvânt, tezaurizate sunt, pentru foc fiind păstrate pentru ziua judecății și pierzării oamenilor lipsiți de pietate.

3:8 Numai acesta singură să nu vă fie ascunsă, preaiubiților, că o singură zi înaintea Domnului *e* ca o mie de ani, și o mie de ani ca o singură zi.

3:9 Nu întârzie Domnul promisiunea, așa cum unii consideră +că +e întârziere, ci e îndelung-răbdător față de noi, ne dorind ca vreunul să piară, ci *ca* toți la pocăință să aibă loc.

3:10 Dar va veni ziua Domnului ca un hoț în noapte, în care, cerurile cu vuiet mare vor trece, și elementele arzând vor fi descompuse, și pământul și cele de pe el lucrări, vor fi arse în întregime.

3:11 Acestea deci toate urmând să fie descompuse, ce fel *de oameni* ar trebui să fiți voi prin sfântă purtare și pietate,

3:12 așteptând și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu, în care cerurile aprinse vor fi descompuse, și elementele arzând se vor topi.

3:13 Noi însă, ceruri și un pământ nou, după promisiunea Lui, așteptăm, în care dreptatea locuiește.

3:14 De aceea, preaiubiților, acestea așteptându-*le*, străduiți-vă fără pată și fără vină de El să fiți găsiți, în pace.

3:15 Și cea a Domnului nostru îndelungă-răbdare, considerați-*o* că e salvare; cum și preaiubitul nostru frate Pavel, potrivit înțelepciunii date lui, v-a scris,

3:16 ca și în toate epistolele *lui*, vorbind în ele despre aceste *lucruri*, în care sunt greu de înțeles unele *lucruri*, pe care cei neînvățați și neîntăriți le sucesc, ca și pe restul Scripturilor, spre propria lor pierzare.

3:17 Voi deci, preaiubiților, cunoscând mai dinainte *acestea*, păziți-vă ca nu cumva, prin a perverșilor înșelăciune fiind purtați, să căzeți din propria voastră poziție statornică.

3:18 Ci creșteți în harul și cunoașterea Domnului nostru și Salvator Isus Hristos. A Lui *să fie* gloria și acum și în ziua veșniciei. Amin.

2:9 † încercări
2:14 † nefixate
2:18 † alte ms: ὀλίγος (G3641), de-abia
2:21 † porunca sfântă transmisă lor